

—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதனூர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
திருவெங்பாவை திருப்பள்ளியழக்கி

வெளியிடுவோர்:

மில்க்கவற் சோப் தொழிற்சாலை
யாழ்ப்பானம் தொலைபேசி: 7233

1970

ஒ.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
முகவுரை

“எப்போ தகத்து நினைவார்க் கிடரில்லை
கைப்போ தகத்தின் கழல்”

சைவசமய ஆசாரியமூர்த்திகள் நால்வருள் ஒருவராகிய மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பிரபந்தங்கள் இரண்டு. அவை “திருவாசகமும், திருக்கோவையாரு” மாகும். இவை சைவர்களின் பிரமாணநூல்களான பன்னிருதிருமுறைகளுள் எட்டாந் திருமுறையாக அமைந்துள்ளன. இவை இரண்டையும் நடராஜப்பெருமான் தம் திருக்கரத்தால் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு எழுதி வைத்தான் என்றால் இப்பாடல்களின் பெருமை என்ன என்பது! விசேட தீட்சைபெற்ற கிரியையாளராகிய சைவர்களுட் சிலர் நாள் தோறும் திருவாசக பூசையைச் செய்தும், வாசித்தும் வருகிறார்கள்

என்றால், என்னே இந்நாலின் சிறப்பு! “திருவாசகத்திற்கு உருகா தார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” என்னும் பழமொழியே (தன் ணைப் படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் சிவபக்தியை உண்டுபண்ணி அதில் ஈடுபடுத்துகின்ற) இந்நாலின் பெருமையினை வலியுறுத்தும்.

இனி, இத்திருவாசகமாகிய அருள்நால், (பதிகம், சதகம் முதலிய) 51 பிரபந்தங்களும் 656 பாடல்களும் கொண்டு விளங்கும். இவற்றுள் ஒன்று “திருவெம்பாவை”. இது திருவண்ணமலையில் அருளிச்செய்யப் பெற்றது. மற்றொன்று “திருப்பள்ளி எழுச்சி”; இது திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப் பெற்றது. இதனைத் தினந்தோறும் விடியற்காலையில் எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் ஒதுவார்கள் ஒதுவது வழக்கம். திருவெம்பாவையை மார்கழி மாதத்தில் வரும் திருவாதிரைத் திருநாளுக்கு முன் ஒன்பது நாட்களிலும் ஒதல்வேண்டும் என்பது மரபு. இதன் கருத்து உலகம் ஒடுக்கப்பட்டுத் திருமுறை களும் ஒடுக்கப்பெற்றுள்ளன என்பதாகும். திருவாதிரை அன்று நடராஜப்பெருமான் ஒடுக்கிய உலகத்தை மீளப்படைத்துக் காக்கிறான் என்றும், திருமுறைகளும் வெளிவருகின்றன என்றும், அன்று முதல் மக்கள் எல்லாத் திருமுறைப் பாடல்களையும் படனம் செய்யலாம் என்றும் ஆன்றேர் கூறுவர். முன்கூறிய ஒன்பது நாட்களிலும் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் இருபது தவிர வேறு எந்தத் திரு

முறைப் பாடல் களையும் ஒதக்கூடாது என்பது பழங்காலச் சைவசமய சம்பிரதாயம்.

திருவண்ணமைலையில் மார்கழி மாதத்தில் அநுட்டிக்கும் தம் நோன் புக்கு விடியற் காலையில் பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பி நீராடச் சென்றதைக் கண்ட வாதலூர், நவசக்திகள் தம்முள் தொழிற்படும் முறையைக் குறித்து, திருவெம்பாவைப் பாடலைப் பாடினார் என்ப.

இச்சிறுநூல் அன்பர்களுக்கு மார்கழி மாதத்தில் பயன்படும் பொருட்டு, இதனை என் ஆப்த நண்பர், யாழ்ப்பாணம்—‘‘மில்க்வைற் சோப்’’ தொழிற்சாலை அதிபர், ‘சிவநெறிப்புரவலர்’ திரு. க. கனக ராசா அவர்கள் அச்சிட்டு இலவச வெளியீடாக வெயிடுகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சைவஉலகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க சைவம்! வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்!!

23, வேளாளர் வீதி,

இங்ஙனம்

சென்னை-29,

அன்பன்

தென் இந்தியா.

கயப்பாக்கம் - சோமசுந்தரம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் வரலாறு

தன்னேர் தமிழ்ஸிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டிலே, திருவாதலூரிலே, அந்தனேர் குலத்திலே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் வாதலூரிட்டிகள் தோன்றியருளினார். தேவாரம் பாடிய மூவர்க்கும் பிந்தியவரெனவும் முந்தியவரெனவும் கூறுவதுண்டு. இவர் வாதலூரர் என்ற பெயர் சூட்டப்பெற்று இளமையிலேயே எல்லாக் கலைகளையும் கற்று நல்லொழுக்கமுடையவராயினார். இவரது மேன்மையை அறிந்த அரிமர் த் தன பாண்டியன் என்ற அரசன் இவரைத் தனது முதல் மந்திரியாக்கித் “தென்னவன் பிரமராயன்” என்ற பட்டப்பெயரையும், சிவிகை குடை கவரி முதலிய விருதுகளையும், திரண்ட செல்வத்தையும் இவருக்களித்தான்.

ஒருநாள் நல்ல குதிரைகள் வாங்குதற்காக அரசன் மிகுந்த பொன்னைத் தந்து வாதலூரரை அனுப்பினான். வாதலூரரும் கடினமான வழிபல கடந்து திருப்பெருந்துறையென்ற இடத்தை யடையும் போது ஆங்கொரு சோலையினின்றும் அரநாம முழக்கம் கடல்போன் ஏறுவிப்பதைக் கேட்டார். ஆங்குச் சிவபெருமானார் ஒரு சிவயோகி

வேடம் பூண்டு சிவகணங்கள் தமக்குச் சீடர்களாக வீற்றிருக்க, ஒரு குருந்தமரத்தடியில் அவர்கட்டு ஞானநாற் பொருள்களை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இக் காட்சியைக் கண்ட வாதலூர் ‘தொழுத கைதலைமேலேறத் துளும்பு கண்ணீருள் மூழ்கிக் குருமூர்த்தியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினார். இதற்கென்றே வந்துள்ள குருமூர்த்தியும் வாதலூரருக்குத் திருநோக்கால் பரிசுத்தால் திகழும் வாக்கால் ஞானதீக்கை செய்தருளினார். சிவஞானம் கைவரப்பெற்ற வாதலூர் உள்ளக் கணிவொடு பல பாடல்களைத் தங்குருமீது பாடி னார். குருந்த மேவிய குருநாதரும் இவர் பாடல்கள் அருளொளி வீசும் மாணிக்கவாசகமாக இருத்தலுக்கு மகிழ்ந்து வாதலூரருக்கு “மாணிக்கவாசகர்” என்ற தீட்சா நாமம் சூட்டினார். இறைவனும் தன்னிடம் வாதலூர் ஒப்படைத்த பொருளைப் பெருந்துறையில் திருக்கோயிற் பணிக்கும் அடியவர்க்கும் உதவுமாறு கட்டளையிட, அவ்வாறே செய்து உலக விஷயங்களை நீத்து மெய்த் துறவியாகத் திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந்திருந்தார்.

பரிசனங்களால் இவற்றையறிந்த பாண்டியன், உடனே தன்னிடம் வரும்படி ஒரு திருமுகம் விடுத்தான். மாணிக்கவாசகர் அத்திரு

முகத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லையாயினும்,இறைவன் “நாம் ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகளைக்கொண்டு வருஷோம். நீ முன்னதாகச் செல். இம் மாணிக்கக் கல்லையும் அரசனிடம் கொடு’ என்று கட்டளையிட்டு ஒரு மாணிக்கத்தையும் தர, அதைக்கொண்டு அரசனிடம் தந்து ஆவணிமூலத்தில் குதிரைகள் வருமெனச்சொல்லி அரசனை மகிழ்வித் தார். ஆவணி மூலத்துக்கு இரண்டொரு நாள் முன்னர் வரை மதுரையின் பக்கலிலாவது பெருந்துறையிலாவது குதிரைப்படையொன்றும் வரக்கானதை பாண்டியன், மாணிக்கவாசகர் தன்னை ஏ மாற் றி ப் பொய்யுரைத்தனரென்றெண்ணி அவரைச் சிறையிலிட்டுப் பலவகையாகத் துன்புறுத்தினான். சுவாமிகள் எம்பெருமானையே நினைந்து “நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய், நானே இதற்கு நாயகமே”, என்ற உறுதியோடு விளங்கினார்.

ஆவணிமூலத்தன்று காலையில் குதிரைகள் வந்தன. ஆலவாய்க் கடவுளும் குதிரைச் சேவகனாக வந்தான். பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து மாணிக்கவாசகரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். இறைவன் திருவிளையாடலால் நரிகளே குதிரைகளாக வந்தன. அன்றிரவே மீண்டும் அவைகள் நரிகளாயின. பாண்டியன் சினம் மிகுந்தவனுய் மாணிக்கவாசகரை மீண்டும் துன்புறுத்தினான்;

உச்சி வேலையில் சுடுகின்ற வைகை மணல் நடுவே நிறுத்தினான். உடனே இறைவன் கருணை கூர்ந்து வைகையில் பெருவெள்ளாத்தை நிரப்பினான். வெள்ளம் கரைகளையடைத்து மதுரைக்குள் பாய்ந்தது. அமைச்சர் சிலரால் மாணிக்கவாசகப் பெருமானைத் துன்புறுத்து வதால் இக்கேடு வந்ததென அரசன் உணர்ந்து, அவரை விடுவித்து வணங்கி வெள்ளாத்தைத் தடுத்து அருள்புரியுமாறு வேண்டினான். அவரும் கரையிற்செல்லவும் வெள்ளப்பெருக்கு நின்றது. உடைப்புக்களை யடைத்தற்கு மதுரையின் குடிகளிடம் கட்டளையிட்டு மாணிக்கவாசகர் நிட்டை கூடியிருந்தார்.

எல்லா உடைப்புக்களும் அடைபட்டன. வந்தியென்ற கிழவியின் பங்குமட்டும் அடைபடவில்லை. இறைவனே அவருக்குக் கூவியாளாக வந்து அவள்தந்த பிட்டையுண்டு வேலை செய்யாமல் திருவிளையாடல் புரிந்தான். அரசன் வந்தியின் ஆள் வேலை செய்யாததையுணர்ந்து அவனைப் பிரம்பாலடிக்கவும், அரசன் தேவர் மனிதர் முதலிய எல்லா உயிர்கள் முதுகிலும் அந்த அடிபட்டது. ஆளும் மறையவே பாண்டியன் இத்திருவிளையாடலையும் மாணிக்கவாசகர் பெருமையை யும் நன்குணர்ந்து அவரை வணங்கினான். மாணிக்கவாசகர் அமைச்சர் பதவியை நீத்துத் திருப்பெருந்துறை சென்றார்.

ஆங்கு மீண்டும் குருந்தமேவிய குரவரையும் குழாங்களையும் கண்டார். இறைவனும், ஆங்குள்ள குளத்தில் தோன்றும் சோதியிற் கலக்கும்படி குழாங்கட்கும், பல தலங்களையும் வணங்கி ‘‘நலமலி தில்லையுள், கோலமார்த்தரு பொதுவினில் வருகென’’ மாணிக்கவாச கருக்கும் கட்டளையிட்டு மறைந்தான். குழாங்களும் சோதியிற் கலந்தன. வாதலூரடிகள் உத்தரகோசமங்கை, இடைமருது, அண்ணைமலை, கழுக்குன்றம், காஞ்சி முதலிய பல தலங்களை வணங்கித் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடித்தில்லையில் வந்து திருக்கூத்தினை வணங்கி ஊருக் குப் புறம்பே ஓரிடத்தில் வசித்து வந்தார். சைவசமய உண்மையை எடுத்துரைத்து, புத்தர் வாதத்தை மறுத்தார்; புத்த அரசனது ஊமைப்பெண்ணை பேசவுஞ் செய்தருளினார்.

பிறகு சிலகாலங்கழிந்த பின்னர், இறைவனே ஓரந்தணவுருக் கொண்டு, மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று, தான் பாண்டி நாட்டி விருந்து வந்ததாகக் கூறித் திருவாசகம் முழுவதையும் சுவாமிகள் சொல்ல ஏடும் எழுத்தாணியுங் கொண்டு எழுதி, அகப்பொருட் கோவை பாடவேண்டுமென்று கூறலும், சுவாமிகள் சொல்ல அதையும் எழுதிக்கொண்டு ‘‘மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழியிதிருச்சிற்றம்பலமுடையார் எழுதியது’’ என்று தன் கைச்சாத்திட்டுச்

சிற்சபையின் பஞ்சாக்கரப்படியிலே ஒருவருங் கானைதவாறு வைத் தனன். தில்லைவாழந்தனர் அவ்வேட்டை மாணிக்கவாசகருக்குக் காட்டி அப்பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மாணிக்கவாசகரும் அவர்களை அழைத்துச் சென்று தில்லைத் திருக்கூத் தனைச் சுட்டிக்காட்டி இவனே பொருளெனக் கூறி. அவன் திருவடியில் உடனே (ஆனி மாதத்திலே) இரண்டறக் கலத்தலாகிய சாயுச்சிய முத்தியை அடைந்தனர்.

மணிவாசகர் மலரடி வாழ்க!

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பாசுரம்
பண்-கெளசிகம்] திருச்சிற்றம்பலம் [இராகம்-பைரவி

வாழ்க அந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவாசகத்திலுள்ள
திருவெம்பாவை

[சத்தியை வியந்தது]

வெண்டலோயான் வந்த இயற்றரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா
 திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
 மாதே, வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண(டு)இங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள்ளன் னேளன்னே
 ஈதேனந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்!

(11)

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு) என்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ(து) எப்போ(து)இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய்; நேரிழையீர்!
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசும் இடம்ஸதோ; விண்ணேர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசும் மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் நம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு) அன்பு)ஆர்யாம் ஆர்சலோர் எம்பாவாய்! 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந்து எதிரெழுந்து)என்
அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன்என்று) அள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்து)உன் கடைதிறவாய்;
பத்துடையீர்! ஈசன் பழவடியீர்! பாங்குடையீர்!
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து) ஆட்கொண்டால் பொல்லா
எத்தோநின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ [தோ;
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்! 3

ஒள்நித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றே;
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ;
 எண்ணிக்கொ(டு) உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்(று) அவமே காலத்தைப் போக்காதே;
 விண்ணுக்கு(கு) ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக்கு(கு) இனியானைப் பாடிக் கசிந்து) உள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்(று) உருக யாம்மாட்டோம்; நீயேவந்து)
 எண்ணிக் குறையில் துயில்ஏலோர் எம்பாவாய்! 4

மாலறியா நான்முகனும் கானை மலையினநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசம்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறி! கடைதிறவாய்;
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேன்(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்;
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 5

தினாலை

மானே! நீ நென்னலை ‘நாளைவந்து) உங்களை
நானே எழுப்புவன்’ என்றலும் நானுமே
போன திசைபகராய்; இன்னம் புலர்ந்தின்றே;
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருஞம்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குஉன் வாய்திறவாய்;
ஹனே உருகாய்; உனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்! 6

அன்னே! இவையும் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற்கு) அரியான் ஒருவன் இருஞ்சிரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்னன்றே வாய்திறப்பாய்;
தென்னைன் மூன்னந் தீசேர் மெழு(கு)ஒப்பாய்;
என்ஆனை என்அரையன் இன்னமு(து)என்று) எல்லேமுஞ்
சொன்னேம்கேள் வெவ்வேறுய்; இன்னம் துயிலுதியோ;
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்;
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 7

(14)

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குரு(கு)எங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கு(கு)எங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேம் கேட்டிலீயோ
வாழியீ(து) என்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாரே
ஊழி முதல்வனுய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்!

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கு(கு)அவர்க்கேபாங்கா
அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து [வோம்
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோம்ஏலோர் எம்பாவாய்!

9

(15)

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணேரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஒது உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணைப் பிள்ளைகாள்
ஏதவன்னார் ஏதவன்பேர் ஆர்உற்றூர் ஆர்அயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்! 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து(து)உன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோம்காண் ஆரழல்போல்
செய்யா!வெண் ணீரூடி! செல்வா! சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
ஐயா!நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்து(து)ஓழிந்தோம்
எய்யாமல் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்! 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்னிவ் வானும் குவலயழும் எல்லோழும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்(து)உடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்! 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தாற் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்(து)ஆர்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்(து) ஆடேலோர் எம்பாவாய்! 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனுடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள்ஆ மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீர்ஒருகால் வாய்ஓவாள் சித்தம் களிகூர
 நீர்ஒருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பார்ஒருகால் வந்தனையாள் விண்ணேரைத் தான்பணியாள்
 பேர் அரையற்(கு) இங்ஙனே பித்(து)ஒருவர் ஆமாறும்
 ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வார்உருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏர்உருவப் பூம்புனல்பாய்ந்(து) ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்து) உடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்து) எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்து) எம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நம்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி யவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்! 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி! நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்து) ஆடேலோர் எம்பாவாய்! 17

அண்ணே மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணேர் முடியின் மனித்தொகைவீ றற்றுற்போல்
 கண்ணேர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணேர் ஓளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணைகி ஆனைய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணைகி மண்ணைகி இத்தனையும் வேருகிக்
 கண்ணேர் அமுதமுமாய் நின்றூன் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந்து) ஆடேலோர் எம்பாவாய்
 உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று)
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றென் றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன்! நல்குதியேல்
 எங்கெழில்ளன் ஞாயிறு) எமக்கேலோர் எம்பாவாய்!

(20)

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தவிர்கள்
போற்றிஎல் லாஹிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாஹிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றிஎல் லாஹிர்க்கும் ஈரும் இனையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணைத் புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.   20

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவையின் உண்மைக் கருத்து

“மலவிருஞ்சுற் றுறங்காமல் மன்னுபரி பாகர்அருட்
செலமுழுக வருகஎனச் செப்பல்திரு வெம்பாவை”

திருப்பள்ளியெழுச்சியின் உண்மைக் கருத்து

‘‘ஏர்மருவு திருப்பள்ளி யெழுச்சி பணிவிடைகேட்(டு)
ஆர்வமுட னண்ட அரற்(கு) அன்பு செயுமியல்பே’’

८

சிவமயம்

திருப்பெருந்துறையில் பாடியருளிய

திருப்பள்ளி யேழுச்சி

★ (திரோதானசுத்தி)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றி! என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே!

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மஸர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்சூழ்

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!

ஏற்றுயர் கொடிஉடை யாய்! எனை உடையாய்!

எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

மறைப்பு நீக்கம்

(22)

அருணனிறை திரன்றிசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழெழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலாங் கண்ணும்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவைஒர்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகட லே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஒவின தாரகை யொளிழுளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ!நற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே!
யாவரும் அறிவரி யாய்!எமக் கெளியாய்!
எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிளைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்

திருப்பெருந் துறைத்தை சிவபெரு மானே!
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறும்நின் றுய்ளனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
சீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னு!

சிந்தனைக் கும்அரி யாய்! எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் ரூர்அணங் கின்மண வாளா!
 செப்புறு கமலங்கள் மலரும்தன் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறைத்தை சிவபெரு மானே!
 இப்பிறப் பறுத் தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற(கு)
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கெழுந் தருஞும்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கைஉள் ளாய்! திருப் பெருந்துறை மன்னை!
 எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆற்று கேட்போம்
 எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனால்
 முவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்?
 பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித
 திருப்பெருந் துறைத்தை கோயிலும் காட்டி
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந் தாண்டால்!
 ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளே!உன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே!
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்!வழி யடியோம்!
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே!
 கடலமு தே!கரும் பே!விரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்!உல குக்குயி ரானால்!
 எம்பெரு மான்!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியில் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் ஞேம்அவ மேடுந்தப் பூமி
 சிவன்ஊய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறைஉறை வாய்! திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைய்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
 ஆரமு தே!பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

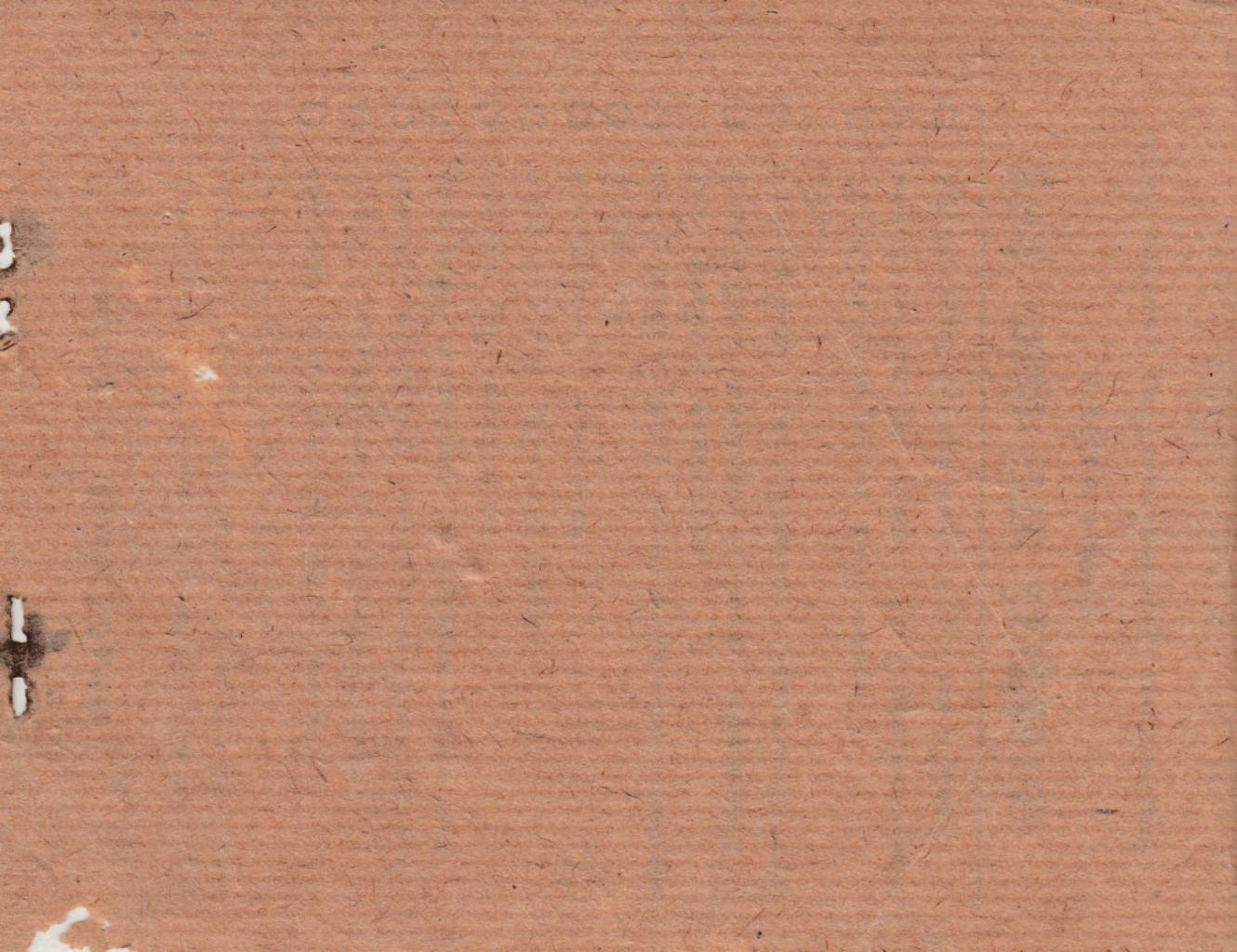
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதாழூரடிகள் துதியும் வாழ்த்தும்
 எழுதரு மறைகள் தேரை இறைவனை எல்லிற் கங்குற்
 பொழுதறு காலத் தென்றும் பூசனை விபாது செய்து
 தொழுதகை தலைமே லேறத் துரும்புகண் ணீருள் முழ்கி
 அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்.

~~~~~

வான்முகில் வழாது பெய்க் மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

அன்பான வெண் டேகோள்

பிஸ்வரும் அங்கள் பேறவிடும்பவூர், ஒரு பத்தகத்துக்கு மாசு நீர் சேரி மேலுடைய 10-விதம் அனுப்பிய பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விரும்பும் வரவூறும் கேந்திரு மால்லி.

விபுதி — 2 குத்திராக்கு — பஞ்சக்கர மகிழம்.

விவாலம் தரிசனங்கி, சைவசமயம், சிவலிங்கங்கள்.

நவாக்கிரி வரணாறும் தோத்திரு மட்டுள்ளும்.

நாவலர் நிதி வாக்கியங்கள்.

கந்த விருத்தும் துதிய மால்களும்.

விவுப்புரவைம் — 2 மூர்புள்ள.

வோக்கு கல்.

கடவுட் பக்கி வழியெடு போர்த்தகளைகள் மகத்துவ மும் அவசியத் தன்மையும்.

திருக்கேதிஸர வரவூறும் தேவாரம் பதிகங்களும்.

பிரார்த்தனைத் தோத்திரங்கள், தேவாரம்-கோளங் பதிகம்

திருச்சந்திரங்க கந்தர் கல்வெண்ணார்.

உஞ்சுவினான திருப்பே, உஞ்சுட்சுரத் திருப்பதிகங்களும்.

நித்திய கடும விதியும் வைப் பிருப்பான விதியும்.

வில்க் வெற் சோப் தோழின்சாலி

பாத்ரம் வை.

தாந்தி அச்சம், நாந்திமார்ஜோவிலும், அதிமுறைம்.